

DOSAR NR. / 01.02.2012

DECIZIA CIVILĂ NR.
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN.....2012
PREȘEDINTE:
JUDECĂTOR:
JUDECĂTOR:
GREFIER:

S-au luat în examinare recursurile formulate de pârâtele Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara și Direcția Generală a Finanțelor Publice Timiș în contradictoriu cu reclamanta intimata S.C. x împotriva sentinței civile nr. / 2011 pronunțată de Tribunalul Arad în dosar nr. / 108 / 2011, având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

Mersul dezbaterilor și concluziile părților au fost consemnate în încheierea de ședință din 09.2012, încheiere ce face parte integrantă din prezenta decizie.

C U R T E A

Deliberând, constată următoarele:

I. Prin acțiunea înregistrată pe rolul Tribunalului Arad la data de04.2011, reclamanta SC x SRL Arad a chemat în judecată pe pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad, Autoritatea Națională a Vămile București, Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara și Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad și a cerut anularea Deciziei nr. / 21.03.2011 prin care s-a respins contestația formulată împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. din 13.01.2011 și a Procesului verbal de control nr. / 2001 și obligarea pârâtelor la plata cheltuielilor de judecată.

Prin sentința civilă nr. / 08.11.2011, Tribunalul Arad a admis acțiunea și a dispus anularea deciziei nr. din 28.03.2011 emisă de pârâta DGFP Arad, deciziei nr. din 13.01.2011 emisă de pârâta DJAOV Arad și procesul verbal de control nr. din 12.01.2011 emis de pârâta DJAOV Arad.

Pentru a hotărî astfel, tribunalul a reținut următoarele:

Reclamanta a încheiat contractul de leasing nr. cu SC G GmbH la data de 07.07.2006 având ca obiect autoturismul marca care ulterior a fost predat societății leasing, încheindu-se protocolul de predare-primire din 02.10.2010.

Considerând că reclamanta a pus în liberă circulație autoturismul pârâta Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad a încheiat un proces verbal și a emis o decizie, respectiv decizia atacată prin care a stabilit în sarcina reclamantei obligații de plată în sumă de lei accize și lei dobânzi.

Pentru restituirea autoturismului societății austriece de leasing reclamanta a întocmit declarația vamale E.U. A nr.1 / 30.06.2010, care este definită ca fiind „actul de caracter public, prin care o persoană manifestă, în formele și modalitățile prevăzute în reglementărilor vamale, voința de a plasa mărfurile sub un anumit regim vamal”, unde este adevărat că reclamanta prin declarantul vamal SRL a înscris codul 4253 iar codul 42 care reprezintă codul regimului vamal solicitat este

specific punerii în liberă circulație și nu exportului, dar a interpreta eventuala eroare cu privire la completarea declarației ca fiind adevărată intenție a reclamantei când din actele de la dosar rezultă că operațiunea de leasing nu s-a încheiat ar însemna a atribui o semnificație juridică neavută în vedere care ar determina consecințe juridice diferite și contrare voinței părții și realității faptice materiale.

Ca atare, Tribunalul a reținut, din moment ce reclamanta a restituit autoturismul marca care a reprezentat obiectul contractului de leasing nr.1010-23058-06 cu SC G GmbH la data de 07.07.2006 iar conform declarației E.U. A nr.1/30.06.2010 autoturismul a fost restituit societății austriece de leasing este dincolo de orice îndoială că operațiunea de leasing nu s-a finalizat.

Potrivit dispozițiilor art.1 alin.1 din OG nr.51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, tribunalul a reținut că acest act normativ se aplică operațiunilor de leasing prin care o parte, denumită locator/finanțator, transmite pentru o perioadă determinată dreptul de folosință asupra unui bun, al cărui proprietar este, celeilalte părți, denumită locatar/utilizator, la solicitarea acesteia, contra unei plăți periodice, denumită rată de leasing, iar la sfârșitul perioadei de leasing locatorul/finanțatorul se obligă să respecte dreptul de opțiune al locatarului/utilizatorului de a cumpăra bunul, de a prelungi contractul de leasing fără a schimba natura leasingului ori de a înceta raporturile contractuale. Locatarul/utilizatorul poate opta pentru cumpărarea bunului înainte de sfârșitul perioadei de leasing, dar nu mai devreme de 12 luni, dacă părțile convin astfel și dacă achită toate obligațiile asumate prin contract.

În motivarea sentinței recurate se arată că conform art.27 alin.3 din OG nr.51/1997 în cazul în care utilizatorul, din vina societății de leasing sau a furnizorului, nu și-a exercitat dreptul de opțiune prevăzut în contract privind prelungirea termenului de leasing sau achiziția bunului, iar bunul nu a fost restituit, utilizatorul este obligat să plătească taxele vamale raportat la valoarea reziduală a bunului. Tribunalul a apreciat că baza de calcul a taxelor vamale nu poate fi mai mică de 20% din valoarea de intrare a bunului, indiferent dacă părțile au convenit o valoare reziduală mai mică iar conform alin.4 în cazul achiziționării bunurilor introduse în țară în condițiile alin. (1) și (2), utilizatorul este obligat să achite taxa vamală calculată la valoarea reziduală a bunului din momentul încheierii contractului de vânzare-cumpărare. Baza de calcul a taxelor vamale nu poate fi mai mică de 20% din valoarea de intrare a bunului, indiferent dacă părțile au convenit contractual o valoare reziduală mai mică.

Raportat la dispozițiile legale precitate incidente prezentei pricini Tribunalul a reținut că reclamanta ar fi fost obligată la achitarea taxelor vamale fie în ipoteza în care utilizatorul, respectiv reclamanta nu și-ar fi exercitat dreptul de opțiune asupra bunului dar bunul nu a fost restituit societății de leasing fie ipoteza în care utilizatorul, respectiv reclamanta ar fi achiziționat bunul respectiv. Or, din actele dosarului, tribunalul a apreciat că operațiunea de leasing nu s-a finalizat, bunul a fost restituit societății de leasing și nici una dintre ipotezele descrise mai sus în care reclamanta ar fi datorat taxe vamale nu se regăsește în prezenta pricină, ipoteze prevăzute de art.27 alin.3 și alin.4 din OG nr.51/1997 și descrise mai sus.

Instanța de fond conchide că se impune a concluziona că autoritatea vamală a interpretat eronat dispozițiile legale incidente considerând că reclamanta a pus în liberă circulație autoturismul care a făcut obiectul contractului de leasing și a considerat că aceasta ar datora taxe vamale pentru acest autoturism când, în fapt, a fost restituit societății austriece de leasing aceeași fiind și situația pârâtei DGFP Arad când a respins contestația administrativă a reclamantei împotriva actului administrativ fiscal emis de autoritatea vamală.

Față de considerentele de fapt și de drept arătate Tribunalul a constatat că acțiunea reclamantei este fondată, a admis-o și a dispus anularea deciziei nr..... din 28.03.2011

emisă de pârâta DGFP Arad, deciziei nr..... din 13.01.2011 emisă de pârâta DJAOV Arad și procesului verbal de control nr..... din 12.01.2011 emis de pârâta DJAOV Arad.

II. Împotriva acestei sentințe au declarat recurs în termen legal Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara și Direcția Generală a Finanțelor Publice Timiș.

Prin recursul declarat, **Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara** a solicitat modificarea în tot a hotărârii recurate și, pe cale de consecință respingerea acțiunii în contencios administrativ formulate.

Pârâta recurentă D.R.A.O.V. Timișoara consideră soluția instanței de fond ca netemeinică și nelegală raportat la împrejurarea că în considerentele sentinței recurate se reține ca "operațiunea de leasing nu s-a finalizat", concluzie care în opinia sa este total eronată.

Totodată, arată că ca în judecarea în fond a acțiunii prima instanță nu a avut în vedere faptul că o operațiune de leasing are 2 (două) laturi și anume o latură comercială și o latură vamală.

De asemenea, pârâta recurentă D.R.A.O.V. Timișoara arată că instanța a judecat doar operațiunea comercială de leasing, care, de fapt, nu privea acțiunea în contencios administrativ, aceasta fiind formulată împotriva actului administrativ emis de autoritatea vamală ca urmare a închiderii regimului vamal de admitere temporară - leasing prin plasarea autoturismului în regimul vamal de punere în liberă circulație.

Pârâta recurentă D.R.A.O.V. Timișoara reiterează instanțe faptul că la data de 25.07.2006, societatea reclamantă a depus la Biroul Vamal Arad declarația vamală EU 5 nr. I .../25.07.2006, pentru plasarea în regim vamal de admitere temporară - leasing a unui autoturism

Se precizează că, cu declarația vamală EU A nr. I .../30.06.2010, reclamanta a pus în liberă circulație autoturismul care a fost introdus în România înainte de 01.01.2007 - data aderării României la Uniunea Europeană - autoturism plasat în regim suspensiv de admitere temporară cu declarația vamală EU5 nr. I .../25.07.2006.

Pârâta recurentă D.R.A.O.V. Timișoara arată că în conformitate cu prevederile Tratatului pentru aderarea României și Bulgariei la Comunitatea Europeană, Anexa V, punctul 4, alin. 16 „procedurile care reglementează admiterea temporară [...] se aplică noilor state membre cu respectarea următoarelor dispoziții speciale: în cazul în care cuantumul datoriei vamale se determină pe baza naturii mărfurilor de import, a încadrării lor tarifare, a cantității, a valorii în vamă și a originii mărfurilor de import la data plasării lor sub acest regim vamal, iar declarația de plasare a mărfurilor sub acest regim vamal a fost acceptată înainte de data aderării, aceste elemente rezultă din legislația aplicabilă în noul stat membru interesat înainte de data aderării”.

Pârâta recurentă D.R.A.O.V. Timișoara mai arată că anterior aderării legislația vamală națională avea ca bază Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României. Art. 111 alin. 1 din Legea nr. 86/2006 stipulează că “regimul suspensiv economic (admitere temporară în speță) se încheie când mărfurile plasate în acest regim (...) primesc o nouă destinație admisă.”

Totodată susține că societatea reclamantă a solicitat acordarea unei noi destinații vamale pentru bunul respectiv și anume punerea în liberă circulație conform declarației vamale....

În conformitate cu prevederile art 101 alin. 2 din Legea nr. 86/2006 „punerea în iib eră circulație atrage aplicarea măsurilor de politică comercială și îndeplinirea formalităților

vamale prevăzute pentru importul mărfurilor, precum și încasarea oricăror drepturi legal datorate”.

Recurenta susține că în speță își găsește, de asemenea, aplicabilitatea, art. 2211 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Pârâta recurentă D.R.A.O.V. Timișoara arată că motivul pentru care organele autorității vamale, reanalizând starea de fapt, au stabilit că reclamanta datorează accize este acela că regimul vamal de leasing a fost încheiat, autoturismul fiind pus în liberă circulație, sub aspectul regimului vamal definitiv, conform solicitării exprese a reclamantei care a depus la autoritatea vamală declarația EU A nr. I .../30.06.2010.

Se mai arată că prima instanță a mai reținut faptul că „din moment ce (...) autoturismul a fost restituit societății austriece de leasing este dincolo de orice îndoială că operațiunea de leasing nu s-a finalizat”.

Pârâta recurentă D.R.A.O.V. Timișoara arată că această interpretare este esențialmente eronată având în vedere faptul că restituirea bunului este o modalitate de încheiere a operațiunii comerciale de leasing. Art. 1 alin. 1 din O.G. nr. 51/1997 definește leasingul ca fiind operațiunea "prin care o parte, denumită locator/finanțator, transmite pentru o perioadă determinată dreptul de folosință asupra unui bun, al cărui proprietar este, celeilalte părți, denumită locatar/utilizator, la solicitarea acesteia, contra unei plăți periodice, denumită rată de leasing, iar la sfârșitul perioadei de leasing locatorul/finanțatorul se obligă să respecte dreptul de opțiune al locatarului/utilizatorului de a cumpăra bunul, de a prelungi contractul de leasing fără a schimba natura leasingului ori de a înceta raporturile contractuale”.

Astfel, se arată că operațiunea de leasing care stă la baza prezentului litigiu a fost încheiată atât din punct de vedere comercial (prin opțiunea legală de a înceta raportul contractual) cât și din punct de vedere vamal (prin punerea în liberă circulație).

Având în vedere faptul că operațiunea de admitere temporară a fost inițiată înainte de aderare și a fost închisă după aceasta, pârâta recurentă D.R.A.O.V. Timișoara arată că în speță sunt aplicabile, conform prevederilor Tratatului de aderare, textele normative în vigoare înainte de 01.01.2007, în speță Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României.

Așa după cum a arătat, susține că pentru bunurile introduse pe teritoriul vamal al României anterior aderării se datorează drepturi de import la momentul punerii în liberă circulație ulterior aderării României la Uniunea Europeană.

Pentru motivele arătate, pârâta recurentă D.R.A.O.V. Timișoara solicită admiterea recursului, modificarea în tot a hotărârii recurate și respingerea acțiunii în contencios administrativ.

Prin recursul declarat, **Direcția Generală a Finanțelor Publice Timiș** a solicitat admiterea recursului și modificarea în tot a sentinței civile atacate, în sensul respingerii acțiunii reclamantei-intimate formulate împotriva Deciziei de soluționare a contestației nr. .../21.03.2011 emisă de Biroul Soluționare Contestații ca fiind neîntemeiată și menținerea acesteia ca fiind temeinică și legală, pentru următoarele motive:

În considerentele sentinței recurate, prin care se admite acțiunea introductivă, instanța de fond a reținut în esență că «operațiunea de leasing nu s-a finalizat», concluzie, care în opinia sa, este total eronată.

Pârâta recurentă D.G.F.P. Arad arată că instanța de fond nu a avut în vedere faptul că o operațiune de leasing are două laturi, și anume o latură vamală și o latură comercială.

Prima instanță a soluționat doar operațiunea comercială de leasing, care însă nu făcea obiectul acțiunii în contencios administrativ, aceasta fiind formulată împotriva actului emis de autoritatea vamală ca urmare a încheierii regimului vamal de admitere temporară - leasing prin plasarea autoturismului în regimul vamal de punere în liberă circulație.

Fata de aceasta concluzie a instanței pârâta recurentă D.G.F.P. Arad precizează următoarele: Prin acțiunea formulată S.C. X S.R.L. solicită anularea Deciziei nr. .../21.03.2011 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad privind soluționarea contestației formulate de reclamanta împotriva Procesului verbal de control nr. .../18/SIFCU/12.01.2011 și Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. .../13.01.2011, ambele emise de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad.

Prin Decizia nr. 818/21.03.2011, emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad, s-a decis:

- respingerea contestației formulate de S.C. x S.R.L. împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. 5/13.01.2011 emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad, pentru suma totală contestată este de 11.971 lei reprezentând accize și dobânzi aferente, ca neîntemeiată și

- declinarea competenței de soluționare, pentru capătul de cerere prin care S.C. x S.R.L. s-a îndreptat împotriva procesului verbal de control nr. .../.../.../12.01.2011 întocmit de D.J.A.O.V. Arad, în favoarea Direcției Județene de Accize și Operațiuni Vamale Arad, spre competență soluționare.

Pârâta recurentă D.G.F.P. Arad arată că, în fapt, din analiza motivelor de fapt și drept invocate de societatea reclamanta, raportat la aplicabilitatea actelor normative incidente cauzei, consideră că, în speță, cauza dedusa judecații este dacă organele autorității vamale au stabilit corect în sarcina reclamantei accize pentru autoturismul pus în liberă circulație cu declarația vamală EU A nr. I .../30.06.2010, declarație prin care reclamanta a încheiat regimul vamal suspensiv inițiat cu declarația vamală de admitere temporară leasing EU5 nr. I .../25.07.2006, în baza art. 27 alin. (1) din OG nr. 51/1997, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În fapt, pârâta recurentă D.G.F.P. Arad arată că societatea reclamantă în data de 25.07.2006 a depus la Biroul vamal Arad declarația vamală EU5 nr. I .../25.07.2006, pentru plasarea în regim vamal de admitere temporară - leasing a unui autoturism ..., în baza art. 27 alin. 1 din OG nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing și a contractului de leasing nr. ..., încheiat între ' S.C x SRL, în calitate de utilizator, și firma G GmbH - persoană juridică austriacă din Viena, locator-finanțator.

Cu declarația vamală EU A nr. I .../30.06.2010, reclamanta-intimată a pus în liberă circulație autoturismul cu origine DE (UE) care a fost introdus în România înainte de 01.01.2007 – data aderării României la UE – autoturism plasat în regim suspensiv de admitere temporară cu declarația vamală nr. ... ; încheierea operațiunii de leasing s-a făcut ca urmare a rezilierii contractului de leasing de către finanțator, care prin adresa din ... a solicitat restituirea autoturismului în cauză, X încheind operațiunea temporară cu declarația vamală, prin punerea în liberă circulație.

Urmare punerii în liberă circulație a autoturismului după data aderării, organele vamale au stabilit că datoria vamală a luat naștere în condițiile art. 223 din Legea 86/2006, datorându-se și accize conform art. 221 ind. 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad, cu adresa nr. .../02.03.2011, în temeiul prevederilor art. 7 și art. 206 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură fiscală, republicat și în considerarea art. 65 din Codul de procedură fiscală.

Pârâta recurentă D.G.F.P. Arad arată că societatea reclamantă a răspuns solicitării cu adresa FN/FD, înregistrată la D.G.F.P. a jud. Arad sub nr.ad/09.03.2011, precizând faptul că autoturismul ..., ce a făcut obiectul contractului de leasing nr. .. „nu a fost pus în liberă circulație - nu a intrat în proprietatea noastră, contractul de leasing nefinalizându-

se", arătând că declarația vamală nr. EU A nr. I/30.06.2010 este „declarație vamală de export”.

În drept, pârâta recurentă D.G.F.P. Arad arată că potrivit Ordinul nr. 9.988 din 28 decembrie 2006 pentru aprobarea normelor tehnice de completare, utilizare și tipărire a declarației sumare și a documentului administrativ unic, codurile care sunt înscrise la această subdiviziune sunt coduri de 4 cifre, formate dintr-un element cu două cifre, care reprezintă regimul solicitat, urmat de un al doilea element cu două cifre care reprezintă regimul precedent. Prin regim precedent se înțelege regimul sub care au fost plasate mărfurile înainte de a fi plasate sub regimul solicitat.

De mai arată că din documentele existente la dosarul contestației a rezultat că societatea reclamanta cu declarația vamală EU A nr. I nr. 2424/30.06.2010 a pus în liberă circulație autoturismul cu origine DE (UE) care a fost introdus în România înainte de 01.01.2007, autoturism plasat în regim suspensiv de admitere temporară cu declarația vamală EU5 nr. I 74742/25.07.2006.

Pe cale de consecință, susține că în condițiile în care autoturismul ... a fost pus în liberă circulație după aderare, rezultă că în mod corect și legal, organele vamale au stabilit că în sarcina reclamantei a luat naștere o datorie vamală de natura accizelor, în conformitate cu dispozițiile art. 223 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României coroborat cu art. 221 ind. 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, mai sus citate.

D.G.F.P. Arad arată că autoritatea vamală - Direcția județeană de Accize și Operațiuni Vamale Arad — emitentă a actelor atacate de societatea reclamantă, a stabilit că prin declarația vamală EU A nr. I/30.06.2010 a fost pus în liberă circulație autoturismul introdus în România înainte de 01.01.2007 și plasat în regim suspensiv de admitere temporară cu declarația vamală EU5 nr./25.07.2006.

Se susține că motivul pentru care organele autorității vamale, reanalizând starea de fapt, au stabilit că reclamanta datorează accize este acela că autoturismul a fost pus în liberă circulație, sub aspectul regimului vamal definitiv, conform declarației reclamantei EU A nr. I/30.06.2010.

Referitor la afirmațiile societății reclamante din adresa/FD, înregistrată la D.G.F.P. a jud. Arad sub nr./ad/09.03.2011, în care a precizat că autoturismul, ce a făcut obiectul contractului de leasing nr. ... „nu a fost pus în liberă circulație - nu a intrat în proprietatea noastră, contractul de leasing nefinalizându-se”, arătând că declarația vamală EU A nr. I/30.06.2010 este „declarație vamală de export”, arată că acestea nu au putut fi luate în considerare în condițiile în care reclamanta-intimată nu a prezentat înscrisuri de natura mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedură fiscală prin care să facă dovada faptului că operațiunea de restituire a autoturismului a fost sub aspectul regimului vamal definitiv, una de export, deși modul de completare, utilizare și tipărire a unei declarații vamale a fost legiferat prin ordin emis de vicepreședintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală - Ordinul nr. 9.988 din 28 decembrie 2006 pentru aprobarea normelor tehnice de completare., utilizare și tipărire a declarației sumare și a documentului administrativ unic.

Pârâta recurentă D.G.F.P. Arad arată că, din modul de completare a declarației vamale EU A nr. I/30.06.2010, care este definită ca fiind "actul cu caracter public, prin care o persoană manifestă, în formele și modalitățile prevăzute în reglementările vamale, voința de a plasa mărfurile sub un anumit regim vamal (art. 4 pct. 21 din Legea nr. 86/2006 privind Codul Vamal, caseta 37 „Regim”, a rezultat că societatea reclamantă prin declarantul vamal Berenz Spedition SRL a înscris codul 4253; codul 42 care reprezintă codul regimului vamal solicitat este specific punerii în liberă circulație și nu exportului, cum

eronat a susținut reclamanta în adresa FN/FD, înregistrată la D.G.F.P. a jud. Arad sub nr. 6309/ad/09.03.2011.

Se arată că susținerile reclamantei-intimate referitoare la Ordinul nr. 84/2007 al MFP, nu au relevanta în cauza, în condițiile în care Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./13.01.2011 emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad, contestată, la pct. 2.1.2 „Temeiuri de drept” nu conține ca act normativ Ordinul 84/2007.

Referitor la invocate de reclamanta-intimată în fata instanței de fond, pârâta recurentă D.G.F.P. Arad arată următoarele:

Susținerea reclamantei conform căreia „faptul nefinalizării contractului de leasing nu are relevanță” în opinia recurente nu are nici o bază, în condițiile în care regimul vamal de admitere temporară inițiat de societatea reclamanta și aprobat de autoritatea vamală trebuia încheiat în termenul acordat de autoritatea vamală, titularul regimului vamal fiind ținut a solicita în cadrul termenului stabilit pentru încheierea operațiunii vamale acordarea unei alte destinații vamale sau a unui alt regim vamal.

Pârâta recurentă D.G.F.P. Arad arată că societatea reclamantă, prin comisionarul vamal, a depus la autoritatea vamală declarația vamală de punere în liberă circulație EU A nr. I/30.06.2010, în conformitate cu dispozițiile art. 223 alin. 1 lit. A) din Codul vamal, datoria vamală luând naștere la data punerii în liberă circulație.

Totodată, învederează că la art. 4 pct. 21 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal declarația vamală este definită ca fiind actul cu caracter public, prin care o persoană manifesta, în forme și modalitățile prevăzute în reglementările vamale, voința de a plasa mărfurile sub un anumit regim *vamal*, astfel că în condițiile în care societatea reclamanta, prin comisionarul vamal, a pus autoturismul în liberă circulație, susținerile reclamantei referitoare la „nefinalizarea contractului de leasing” nu sunt incidente în cadrul raportului juridic dintre autoritatea vamală și societatea reclamanta, iar faptul că „Societatea a fost nevoită să returneze autoturismul” nu este de natură a interveni în conținutul raportului juridic de drept vamal cuprinzând drepturile și obligațiile ce revin părților, potrivit legislației vamale, pentru îndeplinirea modalităților prevăzute pentru stabilirea, exercitarea și stingerea drepturilor și obligațiilor părților din raportul de drept vamal; relațiile contractuale dintre S.C x SRL în calitate de utilizator și firma G GmbH - persoană juridică austriacă din Viena în calitate de locator-finanțator neproducând efecte juridice vizavi de raportul juridic de drept vamal dintre S.C X SRL și autoritatea vamală.

Pârâta recurentă D.G.F.P. Arad arată că afirmațiile societății reclamante conform cărora CMR-ul face dovada exportului, nu poate fi reținută în condițiile în care legislația vamală nu precizează acest fapt, iar acțiunea reclamantei nu se întemeiază pe dispozițiile niciunui act normativ în ceea ce privește faptul că CMR-ul face dovada exportului, în virtutea principiului general de drept *ubi lex non distinguit nec nos distinguere debemus*.

Urmare considerentelor expuse pe larg pârâta recurentă D.G.F.P. Arad solicită admiterea recursului și modificarea sentinței civile atacate, în sensul respingerii acțiunii reclamantei-intimate S.C. x S.R.L. împotriva Deciziei de soluționare a contestației nr./21.03.2011 emisă de Biroul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Arad, ca fiind neîntemeiată, și menținerea acesteia ca fiind temeinică și legală. III. Prin concluziile scrise depuse la dosar, S.C. x S.R.L. a solicitat respingerea recursului declarat în cauza de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad și respingerea recursului declarat în cauza de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara, ca nefondate.

În motivare se arată că ambele recurente susțin din nou argumentele pe care le-au formulat în întâmpinările depuse în fata primei instanțe și că recurentele ignoră în mod nejustificat prevederile art. 27 din OG nr. 51/1997. Numai în cazurile și condițiile prevăzute în mod expres în acest text de lege utilizatorul dintr-un contract de leasing este obligat să

achite taxe vamale si respectiv accize. Din acest text de lege rezulta ca utilizatorul poate fi obligat la plata taxelor vamale fie in ipoteza in care si-ar fi exercitat dreptul de opțiune asupra bunului in sensul de a achiziționa acest bun la sfârșitul contractului de leasing, fie in situația in care la finalizarea contractului de leasing bunul nu ar fi fost restituit societății de leasing.

Intimata S.C. x S.R.L. arată că prima instanța a reținut pe baza probelor administrate in cauza ca in speța supusa judecații, SC x SRL a restituit bunul societății de leasing înainte de finalizarea contractului de leasing, ca urmare a rezilierii contractului pentru neplata ratelor scadente, iar aceasta este operațiunea economică reală care a stat la baza declarației întocmite de declarantul vamal

Se precizează că instanța a hotărât, in considerentele hotărârii ca din moment ce reclamanta a restituit autoturismul marca ce a format obiectul contractului de leasing către firma de leasing, este dincolo de orice îndoiala ca operațiunea de leasing nu s-a finalizat. De asemenea, se arată că instanța a mai reținut ca autoritatea vamala a interpretat eronat dispozițiile legale incidente in cauză, considerând ca reclamanta a pus in libera circulație autoturismul care a făcut obiectul contractului de leasing. Intimata S.C. X S.R.L. arată că din actele dosarului rezulta clar operațiunea de leasing nu s-a finalizat, ca bunul a fost restituit societății de leasing si ca reclamanta nu se afla in nici una din cazurile prevăzute de art. 27 alin. 3 si 4 din OG nr. 51/1997 pentru a datora taxe vamale ori accize.

Intimata a observat că reclamantele invoca prevederile art. 221 indice 1 din Codul vamal, reținând încă că nu coroborează aceste prevederi legale cu cele ale art. 27 alin. 3 si 4 din OG nr. 51/1997. Intimata S.C. X S.R.L. arată că din coroborarea acestor texte legale rezulta ca reclamanta din prezenta cauza nu a ajuns la finalul contractului de leasing si nu a optat pentru cumpărarea acestuia, dar nici nu a fost in situația de a nu restitui bunul la finalizarea contractului de leasing. Totodată, arată că reclamanta s-a aflat in situația de a restitui bunul către societatea de leasing ca urmare a rezilierii contractului de leasing pentru neplata ratelor scadente.

Intimata S.C. x S.R.L. apreciază recurențele sunt de rea credință in interpretarea textelor legale aplicabile in cauza si a situației juridice reale in care s-a aflat reclamanta, neținând cont de faptul ca întocmirea unei declarații vamale se face pe baza unor documente care sa ateste operațiunea economica reala care urmează fi supusa unui anumit regim vamal. Reclamanta susține că nu poate fi întocmita o declarație vamala fără prezentarea unor documente care sa ateste care este operația juridica supusa regimului vamal și că, urmare a rezilierii contractului de leasing, a restituit către societatea de leasing, bunul care a format obiectul contractului de leasing, iar documentele care s-au întocmit in acest sens atesta predarea autoturismului către societatea de leasing, neexistând nici o îndoiala cu privire la aceasta operațiune.

Intimata S.C. x S.R.L. arată că recurențele nu contesta realitatea operațiunii de predare a bunului către societatea de leasing, in sa ignora documentele care atesta aceasta operațiune și că își întemeiază întreaga argumentație referindu-se doar la modul de întocmire a declarației vamale.

În opinia reclamantei, ceea ce este esențial in cauza este realitatea operațiunii economice care trebuie supusa unui anumit regim vamal.

Intimata S.C. x S.R.L. arată că bunul a intrat in tara in regim vamal de admitere temporară, ca acest bun a format obiectul unui contract de leasing, ca utilizatorul nu a achiziționat acest bun, ca a fost reziliat contractul de leasing si ca bunul a fost restituit firmei de leasing. Totodată, solicită ca aceste realități ilustrate de înscrisurile aflate la dosarul cauzei nu ar trebui sa fie ignorate de către cele doua recurente. Cu toate acestea, intimata S.C. x S.R.L. arată că recurențele, cu rea credință susțin o stare de fapt contrară tuturor documentelor care atesta care este operațiunea economica reala supusa regimului

vamal.

În fine, intimata S.C. x S.R.L. arată că instanța a avut în vedere toate înscrisurile care atestă care este activitatea economică reală supusă regimului vamal și a stabilit că reclamanta nu s-a aflat în niciunul din situațiile în care ar fi datorat taxe vamale și accize.

IV. Examinând recursul promovat, prin raportare la motivele de recurs invocate, precum și sub toate aspectele, conform art. 304 ind.1 Cod procedura civilă, Curtea constată că recursul formulat de cea două recurente este întemeiat pentru următoarele considerente:

Prin decizia pentru regularizarea situației nr. 5/13.01.2011 s-a stabilit în sarcina reclamantei intimată obligația de plată a accizei și a dobânzii accesorii ca urmare a punerii în liberă circulație a unui autoturism de origine UE introdus în România ca urmare a achiziționării lui în temeiul unui contract de leasing încheiat între reclamanta intimată, în calitate de locatar, și o societate austriacă, în calitate de locator finanțator, și plasat în regim suspensiv de admitere temporară prin declarația vamală EU5/25.07.2006.

Reclamanta pretinde că, așa cum dovedește scrisoarea de transport (CMR, fila 53 dos. fond), autoturismul a fost restituit societății austriece locatoare și explică această situație prin faptul că, nemaipătind ratele, contractul de leasing a fost reziliat înainte de termen (cf. fila 50 dos. fond). În acest context susține că declarația vamală EU5/25.07.2006 nu este una „de punere în liberă circulație” ci „de export” și că numai din eroare a fost completată caseta corespunzătoare în sensul punerii în liberă circulație..

Însușindu-și apărările reclamantei privind starea de fapt (contestate de pârâta recurentă pe motiv că nu s-a dovedit exportul), Tribunalul Arad a admis acțiunea arătând că atâta vreme cât contractul de leasing a fost reziliat iar autoturismul a fost restituit societății austriece nu există temei legal privind plata accizelor.

Sentința este netemeinică deoarece, pe de-o parte, presupusa eroare privind declarația vamală nu a fost niciodată corectată, iar pe de altă parte, scrisoarea de transport (CMR), fiind un contract, nu dovedește prin ea însăși ieșirea autoturismului din România.

Așadar, reclamanta intimată nu a dovedit starea de fapt pretinsă și de aceea Curtea înlătură apărările în drept formulate de aceasta ca privind o stare de fapt neprobată.

În condițiile în care regimul vamal suspensiv a fost încheiat prin punerea în liberă circulație a bunului, reclamanta intimată datorează accize așa cum în mod întemeiat se arată în cuprinsul actelor administrativ fiscale contestate.

Așa fiind, văzând că hotărârea a fost pronunțată cu aplicarea greșită a legii la o stare de fapt nedovedită, Curtea, în temeiul art. 304 pct. 9 și art. 304¹ rap. la art. 312 Codul de procedură civilă, va admite recursul și va modifica sentința recurată în sensul respingerii acțiunii.

la act că nu au fost solicitate cheltuieli de judecată.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII,
DECIDE:

Admite recursul formulat de recurentele Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara și Direcția Generală a Finanțelor Publice Timiș în contradictoriu cu intimata S.C. X S.R.L. împotriva sentinței civile nr./2011 pronunțată de Tribunalul Arad în dosar nr. .../108/2011 și în consecință:

Modifică în tot sentința recurată în sensul respingerii acțiunii formulate de reclamanta X pentru anulare acte administrative.

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.